

Alkelforum

PLATFORUM, ONREGELMATIG MAAR GEREGELD VERSCHIJNEND STRIJDSCRIFT SINDS 30 MAART 1982

DE ALLERLAATSTE DAGEN DER MENSHEID

38

den haag, donderdag 7 januari 2010

2de bedrijf, 41ste scène

Bodega De Posthoorn aan het Lange Voorhout in Den Haag met schilderijen van politici en als vrouwelijke genitalia ontluikende bloemen aan de muur. Onder een foto van Simon Carmiggelt is een kolonel bd in gesprek met een ober.

DE KOLONEL BD: Heeft u misschien zout?

OBER: Het spijt me, mneer de kolonel, het is vandaag zoutloos.

DE KOLONEL BD: Dat het zouteloos is had ik al gemerkt.

OBER: Het spijt me, mneer de kolonel, het is nu eenmaal winter.

DE KOLONEL BD: Dat hoeft u me niet de hele tijd in te peperen! Als dat zo doorgaat kom ik hier niet meer!

OBER : Excuus, mneer de kolonel, maar 't zout is op, vanwege het ongekend strenge wintertje. We zouden allemaal wel willen dat het weer lente werd, mneer de kolonel. Dat we weer lekker buiten konden zitten, op het terras.

DE KOLONEL BD: Komt u me toch niet de hele tijd aanzetten met die lente en dat buiten zitten! Zout wil ik! Met een beetje fantasie had u toch allang kunnen zien aankomen dat het ooit weer winter zou worden en dat het zout op zou raken. Die winter komt niet uit de lucht vallen hoor!

DE OBER (*wijst naar buiten waar het licht sneeuwt*): Noh ja, mneer de kolonel, kijkt u zelf...

DE KOLONEL BD: Ja, dat bedoel ik! Eén vlokje sneeuw, één graadje vorst en het hele land glijdt af in een ONGEKENDE CHAOS! Weet je wat, ik ga ergens anders wel een kleinigheid tot mij nemen! Adieu!

(De kolonel verlaat woedend het etablissement en gaat op het trottoir onderuit. Hij wordt overeind geholpen door een verantwoordelijke burger die gehoor geeft aan het tiende gebod uit de Kalender Verantwoordelijk Burgerschap van het ministerie van Binnenlandse Zaken, 'je eigen straat op te schonen.')

DE OBER (*hoofdschuddend*): Ik zeg hem nog dat het vandaag zoutloos is!

(Aan een ander tafeltje, onder een felrealistisch portret van Femke Halsema die daarop nog het meeste lijkt op Germaine Greer, zitten twee ambtenaren van Defensie aan hun twaalftuurtje, een omelet Postkoets voor de een en een Uitsmijter Posttoeter voor de ander.)

DE EERSTE: Lekker rustig, dat reces.

DE TWEEDE: Die recessie, bedoel je?

DE EERSTE: Ja ook, altijd als ik het reces zie ...

DE TWEEDE: Maar inderdaad, je hebt gelijk, het is lekker rustig. Op het licht besneeuwde Binnenhof waaien enkel twee boterhamzakjes. Je kan er een kanon afschieten.

DE EERSTE: En de Europese vlag is alweer gestreken.

DE TWEEDE: En gewassen? Door mevrouw Balkenende?

DE EERSTE: Nee, ik denk dat het Romp-Ei hem gisteren gewoon weer heeft meegenomen om hem elders op te hangen. Hij is op toernee om de Europese gedachte te verspreiden.

DE TWEEDE: O ja, zijn voornaamste Europese gedachte tot nu toe is dat de Europese economie met twee procent moet groeien. Ronduit een grootse gedachte.

DE EERSTE: Clever thinking! Nee, het is doodstil in Den Haag. En ondertussen doen de journalisten ons werk. Hier, in het journaal: de ene na de andere prachtreportage over waarom wij in Uruzgan moeten blijven.

DE TWEEDE: Zoals dat filmpje van die soldaten op de fiets. Priceless! 'Het is is veiliger geworden omdat Nederlandse militairen op de fiets kunnen patrouilleren.'

DE EERSTE: En is het je ook opgevallen dat de laatste militair nu niet meer 'met Kerstmis thuis zal zijn', maar 'met Kerstmis weg zal zijn'?

DE TWEEDE: Ta-ta: niet meer verdiend thuis na een zware missie, maar weggelopen en zijn plicht verzaakt. We hadden het zelf niet beter kunnen bedenken.

DE EERSTE: Of zo'n zinnetje als dit in de VN van deze week: 'Zelfs met het redelijke verzoek van de Amerikaanse NAVO-ambassadeur Ivo Daalder om nog even in Uruzgan te blijven tot de terugtrekking van de Amerikaanse troepen in 2011 kan de PvdA nu onmogelijk meer instemmen.' Geniaal! Dat terloopse 'redelijke verzoek', zoiets verzinnen wij niet.

DE TWEEDE: Met zulke journalisten hebben we geen propagandamachine meer nodig.

DE EERSTE: Het werk wordt gewoon voor ons gedaan. We hoeven zelf niks meer te organiseren: de zaterdagse kleurenbijlage van het NRC heeft de ene na de andere artistieke fotoreportage van militairen en het militaire bedrijf. Eerst van onze jongens die daar gewoon hun werk doen en nu weer van vrouwelijke Israëli's moordmachines, pardon soldaten met een bloem in haar haar of een lievelingsbarbie in de armen. Maar tot de tanden bewapend, dat wel.

DE TWEEDE: Ik heb gelijk een memo'tje geschreven dat het ook wel iets is voor onze meiden in het veld.

DE EERSTE: Weet je wat, dan sturen we Arno Groenberg erheen voor een reportage.

DE TWEEDE: Of een voorwoord!

(Aan een ander tafeltje, onder een portret van een Zigeunerorkestje, naast de piano, zitten drie acteurs die vanavond gaan spelen in *De Laatste Dagen Der Mensheid*.)

ACTEUR EEN: Waar zit de lach? Moeten we nou zeggen dat we blij zijn dat u allemaal niet naar *Die Lustige Witwe* bent gegaan, of moeten we juist zeggen dat we blij zijn dat u allemaal wél naar *Die Lustige Witwe* bent gegaan?

ACTEUR TWEE: Of moeten we zeggen dat we níet blij zijn dat u allemaal naar *Die Lustige Witwe* bent gegaan, de lievelingsoperet van J.P.

ACTEUR EEN: En van A.H. Wat goed genoeg is voor Hitler is ook goed genoeg voor Balkenende.

ACTEUR DRIE (leest vanaf zijn iPhone): *Die Lustige Witwe* premièrt pas op de dertiende.

ACTEUR EEN: Jammer! Zijn we een keer in Den Haag om stemmingen te peilen dan wel te maken, gebeurt er helemaal noppes! Sjlappe hap!

ACTEUR TWEE: We kunnen niet eens naar de operet! (*changement*.)

